

Fr. Edw. Grieg!

Skogsagen er jo nu anmeldt som en landsdag af sang, men
enhver sag maa indarbeides for grændene af. Forlydelsen
af dette og betydningen af det gamle ord: "Hvad man i ung-
dommen lærer, man si i alderdommen glemmer," hos
de fleste ogsaa de fleste Kammerer indført bekjente plantel-
dage med spolarne.

Sangen er imidlertid en vigtig faktor baade til vok-
stet og velstandsheden af indvæsningsen et arbejde, det
være af kvælsambalstet art. Se ogsaa her.

Da vi har manglet en skogplantesang, har jeg mig
dejer for at skrive en sådan, og for flere hoder
har jeg høit i stalt, at man finder den vordende
passende for formålet.

Der mangles den imidlertid melodi, jeg har tænkt
mig selv i morskakt, som den i st. kindt ogsaa
ogsaa indes morsk til plantefelterne.

Jeg er derfor saa fri at oversende Dem sangen
med ordetlig anmodning om, at De og inter-
esse for sagen vil skrive en melodi til den.
Forat saa mange skolebørn som muligt kan fan-
de den i sig, maa den imidlertid bli saa billig som
mulig, - saa prisen netop dækker papir og
trykningsomkostninger. Formentlig ministeriet
vil gjerne fertage derjæder disse vilkaar, men
de bli der alligevel intet honorar, harken for
komponist eller forfatter.

Bevidstheden om at den stillet en god og en
national sang er jo ogsaa et stogs sædvanlig
for indført arbejde.

Vestfossen 6. 2. 06

Med vordende afpæle

ork

E. Grieg

Kristiania 14/2/06

Høstet Westmanns

Kr. k. Johnsen

Vestfaen

Tak for den Blyt. For mig er Stagsagen
saa en af de allerstørste i vort Land og jeg synes de
har været heldig i at søge den Blytningen
populært gennem en Skolegang. Men
jeg er ikke den Rette til at sette Melodien til
den Blyt. Jeg sæder den til at hennende den
til en af de mange yngre Kræfter, i en god
Blytningen

Skulde jeg imidlertid en anden Dag omville
over en Melodi, som jeg kunde tænke mig
var efter Darnets Sind, så skal de høre
fra mig. Men regne på det skal de
ikke, det er min Seloknik med den
Blytningen for at det.

Dues av
Edvard Juel

Skolernes skogplantesang.
Hürre, hürre, vi planter skog!
Hing kull og khattar skal skogen gro.
Din friske, fagre grannar
skal tåne godt for vintrens snø.
Fra fjadretvandens skarpe sand
vil Timmarkskjøllens langdrev nord,
ja over hele Storges land
skal skogen ruse, sterke og stor!

Hürre, hürre, vi planter skog!
For ungang laugs den lange led
skal Kjellens furi sig og bred
paa bagt, maas Stormens pisket ured.
Da ristede bak, da blinket elv
bag tjamp-ikes alle hoalv,
omno anørke barskog blinket bag
paa aas og haug og bakkedrag.

Hürre, hürre, vi planter skog!
End blinket stille tjern ved kullid;
med skinnes sol paa hvilde fjeld;
omno skogens brann, hvor er den reel?
Med øks og ild gik nordmanns fram
fra barstrand til aasens kam!
Din nakne ans, den glisne li
forteller nordmanns barbari.

Hürre, hürre, vi planter skog!
For Storge er vor faller anst!
Paa hver en flak, hvor frøkoru gro,
skal skogen ruse, sterke og stor!
For skogen den er dalens pragt;
og skogen er mor Storges dragt.
Med skogens friske, grønne fjeld
vi dække vil det nakne fjeld.

Vil's Johanne